

רע"פ 7980/17 - אלחסאנת אעסם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7980/17

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

אלחסאנת אעסם

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לרשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, מיום 1.10.2017, בעפ"ת 42890-07-17, שניתנה על ידי כב' השופט י' צלקובניק - סג"נ

בשם המבקש:

עו"ד אורי בן חנן

בשם המשיבה:

עו"ד אריה פטר

החלטה

1. לפניי בקשה לרשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט י' צלקובניק - סג"נ), בעפ"ת 42890-07-17, שניתנה ביום 1.10.2017. בגדרה של ההחלטה, נדחה ערעורו של המבקש על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (כב' השופט הבכיר ד' לנדסמן), בתת"ע 2509-04-15, מיום 16.7.2017, אשר דחה את בקשת המבקש לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, ביום 13.7.2017.

2. ביום 13.7.2017, הורשע המבקש בהיעדרו בעבירה של נהיגה בשכרות, לאחר שסירב למסור דגימת ינשוף לשוטר, לפי סעיפים 62(3), 64ב(א1), 64(ד) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. בהמשך לכך, נגזרו על המבקש 28 חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית; 4 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, למשך 3 שנים; וקנס בסך של 2,500 ₪.
3. המבקש הגיש בקשה לביטול פסק הדין לבית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (להלן: בית המשפט לתעבורה). ביום 16.7.2017, דחה בית המשפט לתעבורה את הבקשה, בקובעו כי יש לכבד את עקרון סופיות הדין, וכי עניינו של המבקש אינו עומד בתנאים שנקבעו ברע"פ 9142 איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.2003) (להלן: עניין איטליא). בית המשפט לתעבורה סקר את השתלשלות הדברים, וציין כי מאז שנקבע לראשונה הדין בעניינו של המבקש, הוא החליף את ייצוגו וניתנו לו מעל ל-7 דחיות, כאשר גם ביום 7.3.2017, הוא נידון בהיעדר. ב"כ של המבקש הגיש בקשה לביטול פסק דין זה, בטענה כי בשל טעות משרדית, הוא לא התייצב לדיון. בית המשפט לתעבורה נעתר לבקשה זו, וקבע כי פסק הדין יבוטל, בכפוף לתשלום הוצאות משפט על ידי המבקש, וכך היה. הדיון בתיק נדחה ליום 13.7.2017 שעה 09:00, אך משלא הייתה הופעה מצד המבקש או מצד סנגורו עד השעה 12:00, דן בית המשפט לתעבורה את המבקש בהיעדר פעם נוספת. בשעה 12:15, הגיע ב"כ המבקש לבית המשפט לתעבורה, וטען כי הוא לא חש בטוב. בהתייחס לכך, קבע בית המשפט לתעבורה, כי היה על ב"כ המבקש להגיע בזמן לדיון, או לבקש דחייה מבעוד מועד, ובאותה מידה היה גם על המבקש להתייצב לדיון. אשר על כן, נדחתה, כאמור, בקשתו של המבקש לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר.
4. המבקש הגיש ערעור על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בבאר שבע. ביום 1.10.2017, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש. בין היתר נקבע, כי נסיבותיו של המבקש אינן מעלות כל הצדקה להיעדרם של המבקש או של סנגורו – אשר בסופו של יום מכאוביו של הסנגור לא מנעו ממנו מלהגיע לבית המשפט – מהדיון שנקבע מבעוד מועד, והיה בידעתם של השניים. עוד הבהיר בית המשפט המחוזי, כי לאחר עיון בטענות שעלו במהלך השנים בדיונים שונים שהתקיימו בעניינו של המבקש, לא נמצאו טענות ממשיות לגופה של אשמה. בהמשך, ציין בית המשפט המחוזי, כי העונש שהוטל על המבקש, בהיעדרו, הגם שאינו מבוטל הוא מתחייב מאופי העבירה. נקבע בנוסף, כי לנוכח התייצבותו של ב"כ המבקש ביום הדיון בשעה מאוחרת יותר, ייתכן שהיה מקום לשקול את החזרת הדין לבית המשפט לתעבורה לצורך עריכת דיון מחודש. עם זאת, מסקירת צֶבֶר הדיונים שהתקיימו בבית משפט קמא בעניינו של המבקש, עולה תמונה של אי ציות נמשך להוראות בית המשפט, מצידו של המבקש ואף מצידו של ב"כ המבקש. למרות זאת, בית המשפט לתעבורה נאות לבקשתו של המבקש, וביטל את פסק הדין הקודם שניתן בהיעדר. על יסוד האמור, ובשים לב לעובדה כי ההליכים בתיק דנן החלו עוד בחודש אפריל 2015, קבע בית המשפט המחוזי, כי אין בטעמים שהועלו לגבי אי התייצבותם של המבקש ושל סניגורו לישיבה שהייתה קבועה ליום 13.7.2017, כל עילה ממשית לביטול החלטתו של בית המשפט לתעבורה.
- הבקשה לרשות ערעור ותגובת המשיבה
5. בבקשה לרשות הערעור שלפניי, משיג המבקש על החלטתו של בית המשפט המחוזי. ב"כ המבקש טען, כי הוא לא התייצב בשעה היעודה לדיון שהיה קבוע ליום 13.7.2017, בשל "כאבי גב עזים אותם מפיג הוא במשככי כאבים

נרקוטיים, במרשם", כך שלא התאפשר לו לייצג את המבקש בהיותו תחת השפעת תרופות אלה. נטען בנוסף, כי בית המשפט לתעבורה "נתן פסק דין שתוצאתו בלתי מתקבלת על הדעת וגורמת למבקש בפרט נזק בלתי מידתי ועיוות דין חמור בכלל כאשר לא נתנה לו הזדמנות להוכיח חפותו". עוד נטען, כי המבקש הגיש לבית המשפט מסמך, אשר ממנו עולה כי הוא ביקש מהשוטר "תבדוק אותי עוד פעם יבנאדם", והוא טוען לחפותו "באופן ברור ויסודי". לטענת המבקש, שגה בית המשפט המחוזי בכך שהתייחס למכלול הדחיות שניתנו בעניינו כאל מקשה אחת, בעוד שחלקן הגדול של הדחיות התבקשו על ידי עורכי הדין שייצגו אותו, וכן על ידי המשיבה עצמה. המבקש הוסיף וטען, כי בבית המשפט לתעבורה בבאר שבע אין חובת התייצבות של נאשמים, כאשר התייצבות עורך הדין פוטרת אותם מהופעה לדיון. לפיכך, העובדה כי המבקש לא התייצב לדיון אינה מעידה על חוסר ציות מצידו להוראות בית המשפט, ודינו נגזר בהיעדר בשל מחדלו של סגורו. לבסוף נטען, כי בעניינו של המבקש מתקיימים התנאים המצדיקים ביטול של פסק דין הניתן בהיעדר, המנויים בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ואשר הובהרו בעניין איטליא.

6. בתגובת המשיבה לבקשה נטען, כי המבקש שב ומעלה, בעיקרו של דבר, את אותן הטענות שהועלו בפני הערכאות הקודמות ואשר נדחו לגופן. לטענת המשיבה, דינה של הבקשה להידחות, משלא נפל פגם כלשהו בהחלטותיהן של הערכאות הקודמות, ונמצא כי אין הצדקה לביטול פסק הדין המרשיע שניתן בהיעדר המבקש. נטען בנוסף, כי המבקש נשפט בהיעדרו לאחר "שהגדיש את הסאה", והגיש לבית המשפט לתעבורה בקשות דחייה חוזרות ונשנות במהלך תקופה של למעלה משנתיים, ואף הוצא נגדו צו הבאה בתקופה זו, עקב היעדרות לא מוצדקת מבית המשפט. עוד נטען, כי זוהי הפעם השנייה שבה המבקש נשפט בגין העבירה דנן, בהיעדרו. עוד התבקש בית משפט זה לדחות את טענתו של המבקש, לפיה עצם העובדה שהוא מכחיש את ביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, היא כשלעצמה יוצרת בעניינו עיוות דין. בנוסף, לשיטת המשיבה, אין בטענתו של המבקש, לפיה הוא סירב תחילה לבצע את בדיקת הנשיפה על פי דרישת השוטר, אך לאחר זמן הוא "התחנן לשוטר" וביקש לבצע את הבדיקה, כדי לסייע לו, או כדי להקים חשש לעיוות דין. זאת, מהטעם שעם סירובו של המבקש למסור דגימה לפי דרישת שוטר "בזמן אמת", השתכללה העבירה שבה הוא הורשע.

דיון והכרעה

7. הלכה מושרשת היא, כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים, המעוררים שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים להליך; או כאשר מתעורר חשש ממשי מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם למבקש (רע"פ 1136/17 חברת פרופיל אבטחה ואחזקה בע"מ נ' מדינת ישראל (28.3.2017); רע"פ 460/17 אבו הדואן נ' מדינת ישראל (20.3.2017); רע"פ 10059/16 בדיר נ' מדינת ישראל (14.3.2017); רע"פ 226/17 **מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017)**). לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות. **הבקשה** נוגעת לעניינו הפרטי של המבקש, וזו בלבד, והיא אינה מעוררת חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, אם לא יבוטל פסק הדין שניתן בעניינו בבית המשפט לתעבורה. די בכך, על מנת לדחות את הבקשה.

8. **למעלה מן הצורך, אעיר את זאת. המבקש לא התייצב לדיון בעניינו בבית המשפט לתעבורה, ואילו הסנגור הגיע באיחור ניכר לבית המשפט, למרות ששניהם ידעו על קיומו, ולאחר מספר לא מבוטל של דחיות. כפי שקבע בית המשפט לתעבורה, ב"כ המבקש חייב היה להגיע בזמן לדיון, או לכל הפחות להגיש בקשה לדחיית מועד הדיון. זאת, בפרט לאחר שבית המשפט נעתר לבקשות הקודמות לדחייה, ואף ביטל פסק דין שניתן בהיעדר, ביום 7.3.2017, בשל אי התייצבותם של המבקש ובא כוחו לדיון שהיה קבוע למועד זה.**

אפשרות נוספת הייתה כי המבקש יתייצב לדיון, או יבקש דחייה נוספת, לנוכח היעדרות סנגורו מהדיון, בשעה שנקבעה לתחילתו. כאמור, ב"כ המבקש התייצב בבית המשפט לתעבורה ביום הדיון, בשעה 12:15, למרות מכאוביו, ולא עשה את המתחייב ממנו בנסיבות העניין. לאור האמור, מקובלת עליו קביעתו של בית המשפט המחוזי, כי לא הייתה כל הצדקה להיעדרם של המערער וסנגורו מהדיון שנקבע מבעוד מועד, ואשר השעה והמועד היו ידועים לשניהם. יתרה מכך, לא נעלמה מעיניו של בית המשפט המחוזי טענתו של המבקש, לפיה לאחר סירובו לבצע את בדיקת הנשיפה, הוא ביקש, בסופו של דבר, כי תתבצע הבדיקה, אך לא היה בטענה זו כדי לשנות מהחלטתו בערעור, ובכך לא ראיתי להתערב.

סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, א' בטבת התשע"ח (19.12.2017).

ש ו פ ט